

De regeling kwalificerende buitenlandse belastingplicht (kbb)

Doel regeling: in lijn komen met EU recht.

Aanleiding: terugploeg- en inhaalregeling waren door een rechter als strijdig met EU recht aangemerkt.

Enquête VBNGB:

-“ik ondervind veel nadelen van de regeling kbb”: 85%

“ik heb problemen, de inkomensverklaring in mijn woonland ondertekend te krijgen” 64%.

Standpunt VBNGB: de regeling is onredelijk, niet in overeenstemming met de EU gedachte en de uitvoering, voornamelijk wat betreft de inkomensverklaring een regelrechte ramp.

1. Onredelijk.

- a. Relatief kleine groep wordt relatief zwaar getroffen.
- b. Het niet respecteren van bestaande gevallen is een maatregel die de mensen zwaar treft. Veel emigranten die door de regeling worden getroffen hebben onvoldoende tijd en mogelijkheden naar een passende oplossing te zoeken. Ter vergelijking: ook voor binnenlands belastingplichtigen gaan zowel de hypotheekrenteaftrek als de Heffingskorting voor weinig verdienende partners verdwijnen, echter met zeer kleine stapjes.
Het niet respecteren van bestaande gevallen bij het belastingverdrag D/N werd gemotiveerd met het kennelijk genoten grote belastingvoordeel. Hoe men daar ook over denkt, daar is hier geen sprake van.
- c. De maatregel treft ons zwaarder dan een dergelijke maatregel in andere landen. In Duitsland is bijvoorbeeld ook een 90% regel. Verschil:
 - i. Gepensioneerden betalen veel minder belasting
 - ii. In NLD is hypotheekrente aftrekbaar, bovendien kende men bij ons tophypotheek en aflossingsvrije hypotheek, beide onbekend in D, factoren die het verschil benadrukken.
 - iii. In D geldt een belastingvrije voet, ook voor buitenlands belastingplichtigen. In NLD is er een HK, die als “voordeel” wordt aangemerkt dat kan worden afgepakt.
- d. De maatregel is ook absoluut gezien zwaar. De VVD heeft ernaar gestreefd, werkenden 1.000 € per jaar meer te laten verdienen. De bedragen die emigranten minder gaan verdienen zijn veel hoger.

2. EU bepalingen

De regeling kan worden opgevat als een belemmering van de vrije beweging van personen in de EU.

3. Uitvoering: stas Wiebes op 8 april jl. tijdens een vergadering met de EU-ministers van financiën over “belastingzekerheid”: *“We leven niet in een wereld waar alle belastingstelsels gelijk zijn. Daardoor blijven er interpretatieproblemen. Het moet niet zo zijn dat de*

belastingbetaler overal zelf moet aankloppen als er een conflict is en dan van het kastje naar e muur wordt gestuurd". De realiteit m.b.t. de uitvoering kbb:

- a. De inkomensverklaring was er oorspronkelijk niet in alle betrokken talen. Mensen die naar huis werden gestuurd met een in het Nederlands gestelde verklaring moesten dus later terugkeren. Zij wisten echter niet dat er later een verklaring in de taal van het woonland zou verschijnen.
- b. De procedure vereist dat belastingambtenaren in het woonland zich uitspreken over het voldoen naar Nederlandse regels. Dat vergt flexibiliteit, doorgaans geen selectie criterium bij belastingambtenaren in woonlanden. Verder zijn de Nederlandse regels m.b.t. belasting op inkomen uit vermogen uniek. In het buitenland wordt doorgaans de daadwerkelijke rente belast en heeft men geen weet van het banksaldo of de waarde van beleggingen. Wat gebeurt is:
 - i. De betrokken ambtenaar weigert het formulier te ondertekenen omdat hij geen tijd heeft of geen zin zich met buitenlandse regels te bemoeien. De belastingplichtige belt met de belastingtelefoon en hoort daar dat de ambtenaar in het woonland móet meewerken. De belastingplichtige meldt zich met deze boodschap bij de belastingambtenaar, die zegt dat hij zelf wel uitmaakt of hij meewerkt of niet.
 - ii. Zonder enige controle wordt de verklaring ondertekend.
 - iii. In uitzonderingsgevallen wordt de belastingplichtige uitgenodigd, wel het saldo te tonen, maar daarbij maakt de ambtenaar inbreuk op de privacy van de belastingplichtige.
- c. Het weigeren zou te voorkomen zijn als er een rechtstreekse opdracht zou zijn van het ministerie van financiën van het woonland aan het belastingkantoor, aan de procedure mee te werken. Staatssecretaris Wiebes heeft op een Kamervraag geantwoord dat deze procedure is toegestuurd aan alle betrokken belastingdiensten en dat hij bij het uitblijven van commentaar ervan uitgaat, dat eraan wordt meegewerkt. Zo is het niet. De brief is gericht aan de ministeries en in sommige gevallen, misschien wel in alle gevallen, daar blijven liggen.
- d. De inkomensverklaring is opgesteld om het voldoen aan de 90% eis te controleren. Hij is echter ook vereist bij kwalificeren op grond van het niet belasting betalen in het woonland. In deze gevallen zou de belastingaanslag van het woonland als bewijsstuk moeten dienen. Het is o.i. overigens in alle gevallen meer voor de hand liggend dat de vertaalslag wordt gemaakt door het land dat de regeling in het leven geroepen heeft.

Conclusie:

- of de inkomensverklaring wordt ondertekend is afhankelijk van de bereidwilligheid van een beampte; twee belastingplichtigen met exact dezelfde financiële achtergrond, die 10 km uit elkaar wonen, kunnen verschillend worden behandeld. De één kwalificeert, de ander niet.
- als de inkomensverklaring wordt ondertekend zijn de gegevens vaak niet gecontroleerd.
- Kwalificeren is dus een gokspel!

4. In de brief aan staatssecretaris Wiebes van 7 februari 2017 hebben wij een paar mogelijke alternatieven voor de regeling kbb aangedragen.
 - a. Herinvoering van de keuze voor behandeling als binnenlands belastingplichtige met weglating van de door het in het arrest Gielen getoonde bezwaren van het Europese Hof van Justitie.
 - b. De 90% eis te laten vallen en over gaan op een systeem van proportionele toekenning van belastingvoordelen naar rato van het in Nederland belast inkomen als aandeel van het wereldinkomen. Onzes inziens laat de Schumacker jurisprudentie van het EHvJ, en het internationale recht in het algemeen, dat toe, zeker als de bestaande clause blijft bestaan dat Nederland als bronland rekening mag houden met de door woonlanden al toegekende fiscale voordelen.
 - c. Overname van de door de Europese Commissie in de jaren negentig aanbevolen minimumgrens van 75% in plaats van 90%, zoals deze door sommige landen wel gehanteerd wordt.
 - d. Gezien de slechte ervaringen met de inkomensverklaring pleiten wij voor ruimere mogelijkheden van bewijsmateriaal.

5. Op 9 februari 2017 deed het Europese Hof van Justitie uitspraak in de zaak X. Het gaat om antwoord op prejudiciële vragen van de Hoge Raad in een belastingzaak waarbij een inwoner van Spanje aan Nederland inkomstenbelasting verschuldigd is. Deze uitspraak zal aanpassing van de wet noodzakelijk maken. Dit zien wij als een goede gelegenheid onze voorstellen in de besluitvorming mee te nemen.